

Andliga gåvor

Tro

Att välja fortsätta ha tro på Gud
och hans förmåga i tider av
utmaningar.

**”Tron kommer från Gud och riktas
sedan tillbaka till Gud”**

**Abraham är en förebild för tro och
tillit till Gud.**

Herren kallar och välsignar Abram

Herren sade till Abram: »Lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag skall visa dig.

Jag skall göra dig till ett stort folk, jag skall välsigna dig och göra ditt namn så stort att det skall brukas när man välsignar.

Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som smäddar dig skall jag förbanna. Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du har fått.«

Abram bröt upp, som Herren hade befallt, och Lot följde med honom. Abram var 75 år när han lämnade Harran.

Han tog med sig sin hustru Saraj och sin brorson Lot, all egendom och alla slavar som de hade förvärvat i Harran. Så började de sin vandring mot Kanaan.

När de kom fram till Kanaan fortsatte de in i landet, ända till den heliga platsen vid Shekem, till Orakelterebinten. På den tiden bodde kanaaneerna i landet.

Herren uppenbarade sig för Abram och sade: »Åt dina ättlingar skall jag ge detta land.« Abram byggde där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom.

Därifrån fortsatte han till bergen öster om Betel och slog läger så att han hade Betel i väster och Aj i öster. Där byggde han ett altare åt Herren och åkallade honom.

Sedan flyttade Abram längre och längre ner mot Negev. (1 Mos 12:1-9).

Han är allas vår far, som det står skrivet: Jag har gjort dig till fader till många folk, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns.

Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: Så talrik skall din avkomma bli.

Han sviktade inte i tron då han tänkte på att hans egen kropp var utan livskraft – han var omkring hundra år gammal – och att Saras modersskoöte var dött.

Inför Guds löfte tvivlade han inte i otro utan fick kraft genom tron. Han gav Gud äran och var förvissad om att det Gud har lovat kan han också infria.
(Rom 4:17-21)

. "Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, som aldrig svikit." (Ps 46:2)

Låt oss inte släppa taget om vår tro utan istället hålla fast vid den tro vi har fått av honom. Gud är att lita på!